

..aneb
Po probuzení na Pankráci myslel, že je v nebi

V psychologické literatuře se setkáváme často s pojmem nezralost. Společnými znaky emoční, psychické či sociální nezralosti, je vždy neukončený vývoj, neukončený proces socializace, neschopnost vytvářet, projevovat apod. Až k jaké tragédii může po čase dojít, když takový nezralý lidský jedinec s nedostatkem odpovědnosti v sociálních vztazích a neschopností zaujmout odpovídající sociální role vstoupí do tak významného a důležitého vztahu mezi mužem a ženou jako je manželství, jehož hlavním posláním je založení rodiny a řádná výchova dětí, se pojďme společně začíst do následujících řádků.

Když tehdy v říjnu roku 1997 přijal službu konající policista na Obvodním oddělení v Hradci Králové oznámení, že v jednom z bytů na předměstí došlo zřejmě k vraždě, vyrozuměl ihned kolegy. Společně se rozjeli na uvedenou adresu. V tu dobu se již stmívalo a činžovní dům v oné čtvrti vyhlížel dost nevlídně. K bytu, jenž se nacházel ve druhém podlaží, vedlo schodiště se zábradlím. V šeru chodby rozeznali policisté zaschlé kapky krve. Jejich obavy zesílily. Vystoupali nahoru a po marné opakované výzvě k otevření vnikli dovnitř. Pohled, který se jim naskytl, nenechal nikoho na pochybách, že zde došlo k nejtěžšímu zločinu. Zakrvácené tělo dvaadvacetileté ženy, ležící na koberci v obývací kuchyni, nejevilo známky života. Oběť, oblečená do riflových kalhot, měla horní polovinu těla zcela obnaženou. Vyhrnutá košile a spodní prádlo byly znečištěny velkým množstvím krve. Na těle bylo možno spatřit neobvykle velký počet bodných a bodnořezných ran. Zlomená čepel spolu s třemi kuchyňskými noži, povalující se na koberci u zavražděného těla, vypovídaly mnohé o vražedném útoku. Ze zjištěných skutečností na místě činu bylo zřejmé, že zde došlo mezi obětí a útočníkem k zápasu. Rozbité sklo na koberci, pohozené náušnice a chomáče ženských vlasů hovořily výmluvně o posledních okamžicích jejího života. Hlavním podezřelým se na základě prvotních informací stal manžel zavražděné, který byl zadržen několik hodin po vraždě.

Kateřina a Michal vstupovali do manželství ještě jako „náctiletí“. Brali se z velké lásky a také proto, že očekávali narození dítěte. Zpočátku bydleli střídavě u rodičů, kteří zanedlouho mladým manželům zařídili vlastní bydlení. S příchodem syna na svět začalo však mezi oběma partnery docházet ke vzájemným konfliktům. Častěji než do zaměstnání, chodil Michal na ryby a Katka tak byla odkázána pouze na sociální dávky a podporu od rodičů. Nezřídká se stávalo, že i to málo, co dali dohromady, prohrál Michal na automatech. Když se později objevily na telefonních účtech tisícové částky, jež manžel provolal na erotické linky, stále doufala, že se změní. Vztah pořád častěji provázely také hádky pro oboustrannou žárlivost, jež byly téměř na denním pořádku. Michalova vznětlivá povaha, kvůli které se na velmi hezkou Katku nesměl doslova nikdo ani podívat a také stále se opakující emotivní scény Kateřinu čím dál více unavovaly. Roztrhané svatební fotky, rozbité sklo, pěští proražené dveře do bytu, vzájemné

vyhrožování a později i Michalovy demonstrativní pokusy o sebevraždu byly dokladem nejen jeho hysterické povahy, ale také nevyzrálosti jejich společného vztahu. Podle jeho slov se však vždycky jednalo pouze o oboustranné dokazování lásky. Nedostatek peněz, kontrastující s touhou žít „na plno“, vyrovnat se ostatním a uspokojit plně svoje potřeby, vyústil v Michalovo rozhodnutí poslat Kateřinu za výdělkem. Michal v rozporu se svojí žárlivou povahou neváhal svou ženu nabízet svým kamarádům i kamarádkám a nakonec přinutil Katku k prostituci. Postupné formování její osobnosti v prostředí erotického klubu, kde se začala sama nakonec seberealizovat a kde si našla přítele, ale ovlivnilo zásadně jejich vztah. Agresivní Michalovy sklony, o kterých vypovídaly modřiny na Katčině těle, doprovázené výhrůžkami s nožem v ruce, přiměly ženu k rozhodnutí, že se rozvede. Realita, před kterou byl manžel postaven, měla za následek, že se začal propadat do hlubokých depresí. Na naléhání rodiny navštívil psychiatra. Partnerčiny večerní odchody do práce, raní návraty domů taxíkem, celkové ochlazení jejich vztahu a nakonec i hrozba rozvodu vyústily zanedlouho v tragédii, ve které sehrála rozhodující úlohu Michalova povahová úchylka.

Když osudného dne přijela domů opět taxi službou, ztratil Michal trpělivost. Tak ona nedá pokoj ... burácelo mu hlavou. Přesto se ovládl a odjel se synem k rodičům na oběd, kde jej ponechal na hlídání. Poté, co se odpoledne vrátil domů, bylo prý vše v pořádku a oba dokonce nešetřili vzájemnými něžnostmi. Když ale pod okny zastavilo auto s jejím přítelem, znovu se ho zmocnila žárlivost. Katku, která seběhla dolů a přisedla si na chvíli do auta, pozoroval oknem a vzteky se nemohl ani nadechnout. Poté, co se krátce nato vrátila nahoru a sdělila mu, že jde pryč, přestal se ovládat. „Dostal jsem záchvat. Začal jsem se celý klepat a pochodovat po bytě,“ uvedl později do policejního protokolu. Verbální výměna názorů se vzápětí vyhrotila ve fyzické napadení, v jehož průběhu žena v sebeobraně udeřila skleněnou lahví manžela do hlavy. To, co se v bytě tehdy doopravdy odehrálo, je podrobně popsáno i v několikastránkové obžalobě, kde stojí následující: ... *obviněný na svoji manželku brutálně zaútočil postupně třemi kuchyňskými noži s délkou čepele 17,5cm, čepelí dlouhou 14,5 cm a dále i s čepelí 13,5cm dlouhou ... těmito noži postupně zasadil vysokou intenzitou velký počet bodných a bodnořezných ran, směřujících zejména do krku a trupu poškozené, přičemž tato na místě zemřela následkem vnitřního a zevního vykrvácení z mnohotných bodnořezných poranění velkých cév, srdce, plic a jater, tedy jiného úmyslně usmrtil, přičemž čin spáchal zvlášť surovým způsobem.* Nutno dodat, že napadená, ve snaze ubránit se, utrpěla další bodné a bodnořezné rány na obou končetinách. Jejich celkový počet je v pitevním protokolu označen čísly jedna až třicet sedm! Při útoku došlo v jednom případě ke zlomení čepele jednoho z nožů a dále k ohnutí dalšího kuchyňského nože. Vrah po svém činu spolykal v bytě několik tablet různých léků s úmyslem otrávit se a odešel na půdu, kde chtěl ukončit svůj život skokem ze střechy. Protože však bylo zamčeno, odjel na jízdním kole k rodičům, kde v silně rozrušeném stavu sdělil, co se stalo. Krátce nato byl policií zadržen.

Michal byl od raného věku velice samotářský. V dětství neměl žádné kamarády, zadržával v řeči a bál se tmy. Výrazný zlom v jeho chování nastal až v období puberty, kdy v partě vrstevníků začal hledat vzory. Kamarádi se pro něj stali vším. Byly však dny, kdy koukal

dlouhé hodiny do stropu a mluvil sám k sobě. Jindy byl naopak výbušný a agresivní. Několikrát byl vyšetřen na psychiatrii. Ve škole měl opakovaně sníženou známku z chování. Kvůli potížím se zvládnutím učiva byl v sedmém ročníku přeřazen do zvláštní školy. Později se vyučil kameníkem, ale svému oboru se téměř nevěnoval. Z trestného činu vraždy byl obviněn ve svých dvaadvaceti letech.

Krátce po zadržení byl pachatel převezen na ošetření do nemocnice, kde se podrobil jednak zákroku po silné intoxikaci léky a dále operaci hlavy, jejíž zranění utrpěl při zápase se svou obětí. Když se později probudil v lékařském zařízení pankrácké věznice, myslel prý, že je v nebi. V průběhu trestního řízení byl obviněný muž podroben psychiatricko - psychologickému vyšetření. Neustále opakoval, že si na nic nepamatuje a zdůvodňoval to ztrátou paměti. Byly dny, kde se choval až hystericky a hovořil o sebevraždě. V jiném případě naznačoval, že manželka není mrtvá. Jindy na svůj čin naopak vzpomínal a uváděl, že manželku přes to všechno stále velmi miluje. Znalci došli k závěru, že se jedná o psychopatickou osobnost s rysy nezralosti, jejíž chování označili za účelové. Příznaky duševní choroby či závažnější defekty paměti nebyly u obviněného zjištěny. Spáchaný trestný čin, kterého se dopustil, byl dle znaleckého posudku hodnocen jako zkratkovitá reakce v silném afektivním výbuchu. Po zhodnocení všech důkazů jej vrchní soud odsoudil za trestný čin vraždy a trestný čin porušování domovní svobody, kterého se dopustil krátce před vraždou, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtrnácti let.

